

Următoarea ediție a ziarului BURSĂ va apărea în 16 august 2022. Până atunci, ne puteți urmări pe www.bursa.ro

■ ÎN PRIMA JUMĂTATE A ANULUI / Șantierul Naval Orșova și-a adâncit pierderea, la 2,53 milioane de lei

PAGINA 11

■ DUPĂ PIERDEREA DIN PRIMA JUMĂTATE A LUI 2021 / Electromagnetica - profit de 17,9 milioane lei, în primele șase luni din 2022

PAGINA 11

■ Rata anuală a inflației se stabilizează, dar vine peste așteptări pentru luna iulie

PAGINA 11

■ Criza energiei din Europa se adâncește

PAGINA 12

■ PREȘEDINTELE UCRAINEAN VOLODIMIR ZELENSKI: "Cu cât ocupații au mai multe pierderi, cu atât mai repede ne vom elibera pământul"

PAGINA 12

GRAM AUR = 273,2231 RON

FRANC ELVEȚIAN = 5,0470 RON

EURO = 4,9090 RON

DOLAR = 4,7494 RON

Cercetați cu credință!

Marile sărbători trebuie cinstite așa cum se cuvine. Adormirea Maicii Domnului reprezintă una dintre cele mai mari sărbători mari celebrată atât de ortodocși cât și de catolici, specială prin felul sobru în care e marcată dar și prin invitația la analiză și introspecție.

Pentru a stabili cât mai exact importanța acestei sărbători pentru creștini, cităm un scurt fragment dintr-un text, dedicat evenimentului, publicat de Agenția de presă a Patriarhiei (basilica.ro) în urmă cu cinci ani: "Praznicul Adormirii Maicii Domnului este cea mai de seamă dintre sărbătorile Preasfintei Fecioare Maria, Născătoare de Dumnezeu. În Sfânta Scriptură nu aflăm nimic despre Adormirea Maicii Domnului. În schimb, cântările și imnele de la Vecernia și Utrenia sărbătorii ne vestesc adevărata tradiție a Bisericii în această privință. Când a binevoit Hristos, Dumnezeu nostru, să ia la Sine pe Maica Sa, atunci, cu trei zile mai înainte, a rânduit ca ea să cunoască printr-Înger mutarea de pe pământ la viața cerească. Deci, înștiințându-se Născătoarea de Dumnezeu despre aceasta, s-a bucurat mult și s-a suit degrabă în Muntele Măslinilor, ca să se roage. S-a întors apoi acasă și a pregătit toate cele de îngropare, incredințând pe cele de aproape ale ei, mutându-se la ceruri, nu numai că nu le va uita, ci pe toată lumea o va cerceta și o va ocroti. Ea a împărțit văduvelor sărace veșmintele sale, apoi, luându-și iertare de la toți și așezându-se pe pat, a făcut rugăciune pentru înălțarea lumii și pentru vietețirea în pace. Și, binecuvântând pe toți cei de față, și-a dat sufletul în mâinile Fiului și Dumnezeului ei. Multe vindecări s-au împărțit atunci tuturor celor bolnavi, prin binecuvântarea ei. Și s-a făcut atunci tunet mare și au venit de la marginea lumii, ca pe niște nori, toți Apostolii lui Hristos la casa Maicii Domnului, din Ierusalim. Și, începând Petru cântarea cea de îngropare, Apostolii au ridicat patul și au înșoțit la mormânt trupul cel primit de Dumnezeu. Și, stând în satul Ghetsimani și așezând în mormânt trupul Maicii Domnului, Apostolii au zăbovit acolo încă trei zile, așteptându-l pe Sfântul Apostol Toma, care, din rănduială dumnezeiască, lipsea. Și, sosind, Sfântul Apostol Toma s-a intristat, fiindcă nu se învednicise a mai vedea chipul Maicii Domnului, ca și ceilalți Apostoli. Deci, cu hotărâre de obște, s-a deschis mormântul pen-

tru ei. Și, dacă s-a deschis, s-au minunat, că au aflat mormântul fără sfântul ei trup, fiind numai giulgiul lăsat, ca mângâiere și mărturie nedoielnică a mutării Născătoarei de Dumnezeu la ceruri cu trupul.

Așadar, după credința Sfintei noastre Biserici, la Adormirea Maicii Domnului, trupul ei n-a cunoscut stricăciunea, care vine după moarte, nici n-a rămas în mormânt. Maica Domnului, cu trupul schimbat, viu și preaslăvit, a fost mutată și cu trupul la ceruri, ca o părgă a întregii omeniri. Dar, spre deosebire de Măntuitorul, ea nu a dus la ceruri de Îngeri, nu prin puterea ei proprie, ci prin voiața Fiului ei, Domnul nostru Iisus Hristos; iar acolo, în ceruri, se roagă de-a pururi pentru noi. (...) Evlavia deosebită a românilor față de Născătoarea de Dumnezeu face din praznicul Adormirii ei una din cele mai populare sărbători creștin-ortodoxe din țara noastră, fiind așteptată, după unele tradiții, cu aproape aceeași bucurie ca Paștele. Mărturiile ale acestei deosebite cinstiri stau atât postul de două săptămâni, care precede sărbătoarea și care este ținut cu conștiințozitate de credincioși, nenumeratele biserici și mănăstiri care poartă acest hram și pelerinajele organizate la unele dintre ele, cât și slujbele frumoase împodobite cu procesiuni și cântări alese, cum ar fi Prohodul Maicii Domnului. Dacă sărbătoarea cea mai mare a Domnului nostru Iisus Hristos este Paștele, sărbătoarea Morții și Învierii Sale răscumprătoare, atunci cea mai mare sărbătoare închinată Maicii Sale este de asemenea asociată cu moartea și mutarea sa (metastasis) cu trupul la cer. Adormirea (Koimisis) Maicii Domnului este ultimul mare praznic din anul bisericesc, rânduit simetric cu sărbătoarea Nașterii sale (8 septembrie) și ultimul act din ciclul Întrupării."

Înainte acestei sărbători facem următorul demers: Ziarul BURSĂ vă oferă un cadou, un text special, deloc comod, masiv, care parcurge un drum necercuit până acum. Textul este unul care să fie consumat dintr-o singură suflare, tocmai de aceea a fost programat într-o ediție de dinaintea unor zile libere. Utilul cu plăcutul poate fi îmbinat și în acest mod. "Cred și nu cercetați", celebra sintagmă, care a făcut mai mult rău decât bine și care nu apare în Biblie, o înlocuim azi cu "cercetați și credeți" sau cum a spus autorul textului de mai jos: "cercetați cu credință". Uneori se întâmplă ca "poruncile" să fie uitate/pierdute, iar recuperarea lor impune, printre altele, cercetare. Primul impuls este să vă urăm: lectură plăcută!

Există însă pe lumea aceasta și lucruri care sunt utile, chiar dacă nu sunt neapărat plăcute. Lectură utilă! ■

Rafael Sanzio, (Urbino 1483 - Rome 1520), "Incoronarea Fecioarei"

Ieșirea de sub tutela lui Dumnezeu

a) Viitorul în trecut

Uitarea Poruncilor dumnezeiești (și recuperarea lor) în vremea lui Iosua este o poveste spectaculoasă care, la cellalt capăt, are o altă poveste, la fel de spectaculoasă, despre cum, după un mileniu și jumătate, uitarea/recuperarea vor fi fost amintite, citate și introduse în Talmud, căci această poveste nu este în Biblie.

N-a fost niciodată. Povestirea citată în Talmud are trei versiuni, în unele are început și, eventual, cuprins, dar încheierea apare doar în juxtapunerea la a treia versiune.

Toate trei relatează începutul întimplării, constind în faptul că Moise i-a transmis Tora orală lui Iosua Navi (moștenitorul său la conducerea poporului israelit), iar Iosua Navi, după moartea lui Moise, va fi uitat o parte din Porunci, (fînt-un număr diferit, de la o versiune la alta).

În Anexa I se găsește, în extenso, toate cele trei versiuni prezentate aici fragmentar:

Începutul - uitarea
- (A) Prima versiune este atribuită lui Samuel (165 - 254/257 e.n.), evreu babilonian, șeful Academiei Talmudice din Nehardea: "Gemara se întoarce la problema în sine. Rav Yehuda spune că Samuel spune: Trei mii de halakhot au fost uitate în zilele de doliu pentru Moise". (Temurah 16a:3) [Vezi Nota (1) pentru noțiunea

de "halakhot"]
- (B) A doua versiune este atribuită lui Rav (175-247 e.n.), evreu babilonian, șeful Academiei Talmudice din Sura: "Rav Yehuda spune că Rav spune: [...] puterea lui Iosua s-a slăbit și trei sute de halakhot au fost uitate de el și s-a confruntat cu șapte sute de cazuri de incertitudine". (Temurah 16a:6)
- (C) A treia versiune, fiind anonimă, ar putea figura oricând pe axa timpului de pînă la consensarea în Talmud: "Se învață într-o baraita: O mie șapte sute de inferențe a fortiori,

analogii verbale și detalii ale cărturarilor au fost uitate în zilele de doliu pentru Moise." (Temurah 16a:8) - (Vezi nota (2) pentru noțiunea de "baraita")
Rabbi Abbahu (279-320 e.n.), evreu palestinian, rector al Academiei din CFSarea, este menționat în prelungirea ei, dar acesta nu este un indiciu pentru istoria baraita citată aici.
Cuprinsul - imposibilitatea duplicării
- (A) Prima versiune justifică de trei ori, în mod diferit, de ce normele (halakhot) nu mai pot fi duplicate

nici prin coborîre din Cer, nici prin profecție:
- Iosua, referindu-se la Tora, citează Deuteronomul 30:12: "Nu este în cer", derivind implicit că nu mai pot fi primite instrucțiuni din Cer;
- Samuel citează Leviticul 27:34, interpretînd precizarea că "acestea sînt poruncile" ca pe o interdicție a altor profetii;
- Pinehas invocă ambele argumente de mai înainte, anulînd, astfel, cele două surse de inspirație divină prin care să fie duplicate Poruncile uitate.
(continuare în pagina 2)